

Părintele Galeriu: Nu, nici vorbă, nici pomeneală. Eu cred că unii, în diverse dialoguri cu teologi, și mai cu seamă în mediul apusean în care o vreme folosința Scripturii a fost interzisă poporului, ca nu cumva acesta să o interpreteze greșit și să fie prilej de erezii, atunci probabil s-a ivit această sintagmă străină, pusă ignorant și malefic pe seama Sfintei Scripturi.

Nu cunoașterea a interzis-o Dumnezeu, căci ea este un dar al Duhului Sfânt, așa cum este consemnat în cele șapte daruri de către profetul Isaia (cap. 11, vers. 1-3). De altfel, ignoranța este un păcat foarte grav, și

așa și este, căci un creștin autentic nu poate fi prost. În Evanghelia Sfântului Ioan, la cap. 17, Mântuitorul, în rugăciunea arhierescă spune: „*Iar viața veșnică aceasta este, să Te cunoască pe Tine singurul, adevăratul Dumnezeu, și pe Iisus Hristos, pe care Tu L-ai trimis*”. A-L cunoaște înseamnă implicit a cunoaște creația, făptuirea Lui, pentru că „*toate printr-Însul s-au făcut și fără de El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut*”. Așadar, nu este vorba de interdicția cunoașterii, ci de oprirea cunoașterii ambigue.

Sursa: <http://www.doxologia.ro/viata-bisericii/cuvant-de-folos/parintele-galeriu-un-crestin-autentic-nu-poate-fi-prost>

PROGRAMUL LITURGIC

- **Luni:** 14 septembrie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Înălțarea Sfintei Cruci*
- **Duminică:** 20 septembrie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci (Luarea Crucii și urmarea lui Hristos)* → *Sfântul Mare Mucenic Eustatie și soția sa Teopisti cu cei doi fii ai lor: Agapie și Teopist*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

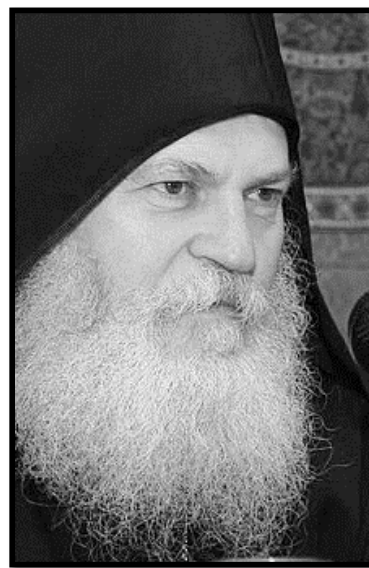
Pentru buletinul online abonați-vă pe site-ul www.sfantul-ilie.ro.

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

*Sunt căi care se par omului a fi drepte;
iar cele mai de pre urmă ale lor caută în fundul iadului.*
(Pildele lui Solomon 16,27)

♦ Nr. 134 / 13 septembrie 2015 ♦

PĂRINTELE EFREM
EGUMENUL MĂNĂSTIRII
VATOPED

DESPRE PĂRINTELE EFREM KATUNAKIOTUL, LAUDA PUSTIEI

Egumenul Marii Mănăstiri Vatopedi, Gheronda Efrem, vorbește despre marele isihast al răbdării și lauda pustiei aghiorite, fericitul întru pomenire Gheronda Efrem Katunakiotul, cu ocazia unei tunderi întru monahism care a avut loc la Sfânta Mănăstire a Maicii Domnului Dovrá, Veria, la vecernia praznicală a pomenirii Sfântului Pantelimon.

Dăruirea deplină a unui tânăr către Hristos este un mare eveniment, atât pentru mănăstirea voastră, cât și pentru biserica voastră locală, dar și pentru întreaga Biserică. Cu multă înțelepciune v-ați gândit să îi dați

numele Cuviosului Efrem Sirul, dar cu acest prilej, în virtutea evlaviei pe care o aveți și dumneavoastră pentru Gheronda Efrem Katunakiotul, mă voi referi la acesta din urmă. De aceea, Părinte Efrem, să știi că porți o grea moștenire prin numele de monah pe care ți l-a dat Părintele tău, episcopul, pentru că acest om, Gheronda Efrem Katunakiotul, așa cum a spus și Înaltpreasfințitul Episcop, s-a dăruit cu adevărat lui Dumnezeu, era un om care făcea o asemenea ascultare, încât nouă celor mai tineri ni se părea ceva de domeniul mitului. Atât era de mare rigoarea conștiinței! De multe ori Bătrânul lui, despre care știți, era puțin cam dur, avea un caracter dur, era destul de dificil, și Efrem avea gândul să plece de la el, însă legătura duhovnicească pe care o avea cu pururea-pomenitul Bătrân Iosif Isihastul l-a ținut acolo în ascultare. Și, la una dintre întâlnirile pe care le-am avut, mi-a spus că atunci când a murit Bătrânul Nichifor – și după cum știți, noi, monahii ascultători, înainte de a-l așeza pe Părintele nostru duhovnicesc în mormânt îi punem cea din urmă metanie -, a pus metanie Părintele Efrem Bătrânului său și în acea clipă, mi-a spus el, *"Am auzit harul lui Dumnezeu spunându-mi: Ai împlinit voia lui Dumnezeu făcând răbdare"*. Și răspunde în acea clipă Părintele Efrem: *"Și dacă nu ascultam?"*. *"Te-ai fi pierdut"*, îi răspunde harul. A făcut răbdare 43 de ani în ascultarea de Bătrânul său.

Părintele Efrem era un isihast, a fost, aș putea spune, primul moștenitor al lui Gheron Iosif Isihastul și a viețuit într-un anume mod, isihast, și cu toate acestea nu vorbea despre isihie și isihasm, ci despre ascultare. Și era atât de mare ascultarea pe care o făcea, era atât de aparte ceea ce făcea, atât de mare rigoarea a conștiinței avea, era de domeniul mitului nevoița sa. Așa cum însuși mi-a spus, la fiecare Dumnezeiască Liturghie vedea pe Duhul Sfânt care preschimba Cinstitele Daruri. Atât era de curat și atât era de dăruit lui Dumnezeu! Ca să vedeți cât de mare era rigoarea conștiinței sale, merită să vă dau un singur exemplu:

O dată, Bătrânul meu, Iosif Vatopedinul, s-a dus să-l vadă, și îi spune: *"Pentru că zilele astea ieși în lume, să îți dau o scrisoare, ca s-o pui la poștă pentru cineva"*. Gheronda Efrem nu avea pix la el ca să-și noteze și i-a dat Bătrânul Iosif unul. Și îi spune: *"Foarte frumos pix ai, Iosif!"*. *"Ia-l, dacă îți place"*, îi spune Gheronda Iosif. Și l-a luat.

Și s-a întors la chilia sa Bătrânul Iosif, dar la miezul nopții cineva îi bate la ușă. S-a gândit: *"Acum, la miezul nopții, probabil că e cineva care a pățit ceva"*. Și era Părintele Efrem care venise să îi înapoieze pixul. Și îi spune: *"L-am luat, dar l-am dorit din plăcere și am venit să ți-l aduc înapoi, pentru că nu mai pot sluji după ceea ce am făcut"*.

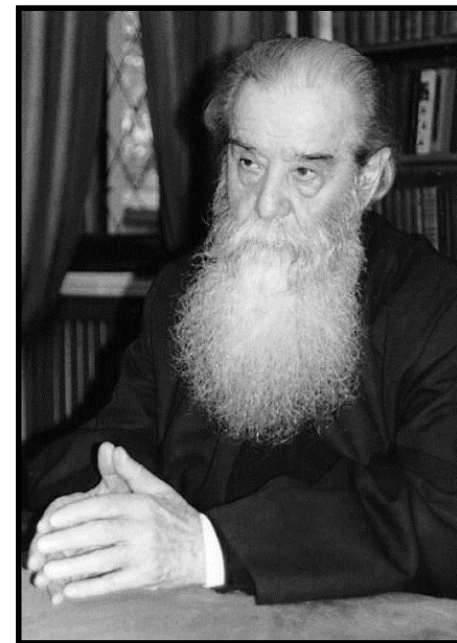
A venit două ore pe jos, i-a dat pixul înapoi, și alte două ore a mers iarăși pe jos, ca să se întoarcă la chilia sa. Am spus aceasta ca să vedeți rigoarea pe care o avea acest om, și cu adevărat era un om al lui Dumnezeu, un om duhovnicesc, un om care s-a îndestulat cu Rugăciunea, dar spunea întâi de toate: *"Rugăciunea cere în primul rând ascultare"*.

Îți urez, Părinte Efrem, și tu să prețuiești acestea, dar mai ales cel pe care îl sublinia cu tărie pururea pomenitul Părinte Efrem, ca în primul rând să-l odihnești pe Bătrânul tău, pentru că Părintele Efrem avea la atât de mare înălțime instituția Părintelui Duhovnicesc, încât nici nu pot exprima în cuvinte acest lucru, avea o asemenea evlavie, și acest lucru se vede din teologia sa care urmează Sfinților Părinți. Tocmai acest lucru sublinia la adormirea întru Domnul a Bătrânului său, urmând cuvântul Apostolului Pavel: *"Ascultați pe maimarii voștri și vă supuneți lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre, având să dea de ele seamă, ca să facă aceasta cu bucurie și nu suspinând, căci aceasta nu v-ar fi de folos"* (Evrei 13: 17). Și spunea pururea-pomenitul Efrem Katunakiotul: *"Vai celui care îl amărăște pe Bătrânul său"*. Și cu adevărat, acest om avea atâta dăruire, atâta dragoste, care a făcut ca el să fie astăzi laudă a Sfântului Munte, laudă a pustiei Sfântului Munte, laudă a Bisericii. Să cerem mijlocirile și

binecuvântările lui și să îi arătăm evlavie și să încercăm să îi urmăm! Binecuvântați și să vă bucurați de Părintele Efrem, noul monah, care a împodobit astăzi obștea voastră!"

Sursa:

<http://www.pemptousia.ro/2015/09/parintele-efrem-katunakiotul-lauda-pustiei/>

PĂRINTELE GALERIU

„UN CREȘTIN AUTENTIC
NU POATE FI PROST”

Sorin Dumitrescu: *Sintagma „crede și nu cerceta” există în Scriptură? Care este originea acestor vorbe?*